

L'Avenç.

Num. sol. - 4 ctos. | Periòdic catalanista. | Cucurulla J. Baixos

Nostre propòsit.

Hant sols al mirar la primera plana de «L'Avenç», ja s'pot formar càrrech de las nostras aspiracions. Son títol ja indica que pertencem a un partit avançat, y al ferlo «periòdic catalanista», manifestem tenir gran amor a la terra ahont havem vist la llum per primera volta.

Prenem la denominació de «catalanistas», pera distingir nos dels que sent fills de Catalunya, no senten o no tenen amor a sa mare patria. Potser més endavant, ademés d'aquestas duas calificaciones, n'haurèm d'adoptar una altra pera distingir en lo catalanisme la veritat de la «fanfarroneria».

En lo catalanisme existeixen avuy dos partits completament oposats. Los uns son sectaris de las ideyas més endarreridas y rebuscan per lapidas y pergamins, sermes antiquats, pera que'ls qu'ells creuen ignorants no las entenguin; los altres vistumbrant lo lluminós astre de la Llibertat, se fan càrrech de que las cosas cambian ab lo transeurs dels sigles.

Los primers desitjan que'l catalanisme siga una arma de macció pera usarla quan més convinga;

y'ls altres desitjan col·locarlo en lo carro de la moderna civilitació. Los primers tenen mòbils en la pimsa y fora d'ellas; y'ls segons acaban d'experimentar una piroueta de molta valia, que durant tres anys ha fet la més noble campanya catalanista; nos referim al apreciable «Diari Català» que ab sa desaparició ha deixat un buit en lo camp avançat catalanista qu'es necessari que s'ompli a la major brevetat.

Nosaltres, procurarem inculcar a nostres companys las nobles ideyas d'amor a la patria, admirant als presents y recordant als passats, per lo qual contem ab bonas firmas en lo camp literari, artistic y científic.

Escrivrem en català y sempre ab la mateixa ortografia, podent esser tothorn col·laborador de «L'Avenç».

Cada número anirà acompanyat d'un dibuix a la ploma. Et aquestas bases comensim la nostra publicació en la qual anirem fent las milloras possibles, sent nostre major orgull que s'entengui al cercol amistós y familiar.

Per acabar, direm, que nostre lema serà lo del immortal claré:

Proges, Virtut y Amor.

La Redacció.

R. 2315

Murallas ciclòpicas de Zaragoza.

Entre las ciutats de Catalunya, més cèlebres en l'antiguitat, direm-lla en primer terme la de Zaragoza, de la qual més d'una vegada 'ns en ocuparem en les trajectes de nostra publicació, desitjoses de mostrar a nostres lectors las joyas que de sos primitius temps conserva.

Entre las varias interpretacions que 'ls arqueòlegs amichs d'etimologies han donat a la paraula «Zaragoza», sembla la més acceptable la del senyor Cortés y Lopez que la fa derivar de las paraulas: Zorah, qu'en los idiomas orientals significa castell, y Cov, qu'expressa la qualitat de fort. Aui 'l senyor don Bonaventura Hernandez, em qu'aquesta ultima paraula podria substituir-se per cos y vindria a significar castell dels costerans.

Las murallas ciclòpicas, de las que donem un dibuix en lo present numero, es sens dubte, un dels més importants records que posseheix la ciutat fundada pels primitius pobladors de la Iberia. Després de caminar per varias conjeturas sobre sa construcció, la trova d'un sarcòfagh egipci en Mars de 1850 en la cantonada de Zaragoza, ademés de confirmar per complet que 'ls habitants de las terras banyadas pels rils habian dirigit sas pitjades per las nostres, las aclara del tot. En ell se llegix en com un libre de marbre escrit la més de trenta sigles, los fets que s'habian ocupat molt temps avans, y per ell s'ha pogut explicar quins form,

sini 'ls pobladors d'España, 'ls qu'airecaren las gigantescas murallas compostas de pedras sobrepuestas y empleadas ab tota sa medesa, que sens dubte donaren origen al mito de la batalla dels titans contra 'ls deus.

Los hixes, expelits del Egipte en totas direcciones per Amenophis y Ramses III (Sesostris) després d'una dominació de 260 anys, coneguda pel regnat dels reys pastors, uns probablement tornaren a son antich país (Fenicia), altres rodejant per la Libia anaren a ocupar la Grecia y la Italia unintse ab los pelasgos, pobles tal volta d'igual estirpe, y per fi, altres seguint las costas occidentals del Africa, s'introduhien en la península ibérica per l'estret de Gibraltar, sent rebuts hostilment pels naturals, y construhintse allavors la muralla ciclòpica, segons demostren los fragments del sepulcre.

Molt més tart foren reconstruhidas pels Scipions, y aixó fa que s'observin duas epocas en las murallas ciclòpicas de Zaragoza; pelasgica y romana.

J. Alb. y L.

El Mediterrani.

Oh mar! quantas voltas
las mollas arenas
mes goigs y mas penas
contar han sentit!
Oh quantas vegadas,
tantat en las rocas,
he vist com t'hi abocan
ab frèstech bugit!

M'agrada's quan quietas
 tus onas de plata
 ab música grata
 m'esquitpan' jugant;
 me plaus si ab veu ronca
 n'esbravas tas iras,
 è inquieta 't regiras
 furiosa bramant.

Y esquerpa y moguda
 y ab veu alterada,
 è bi sossegada
 gronzantè suauement;
 mon cor te saluda
 de goig revifantse,
 y envers tu acostantse
 en alas del vent.

Tu saps de ma terra
 los fets de la historia;
 fidel ta memoria
 ne'ls ha oblidat may;
 y't plau recordarnos
 ab veu que s'allunya,
 que may catalunya
 tingue prou espay.

Ellit barcos vegetes
 solcar las onadas,
 las baras penjadas
 en sos masteler's;
 los uns allunyantse
 buscant la victoria,
 los altres de gloria
 portant nous florers.

L'estol d'almugars
 partirne vegetes
 portant sas banderas
 envers al Orient;
 y ab pler los deivares
 benéfica onada,
 que ab suau marejada
 los'nava empenyent.

Y aquellas hassanyas

d'eterna memoria,
 qu'ompliren de gloria
 lo nom català;
 ab fera grandesa
 è ab dolsa bonansa,
 aubler't d'esperansa
 te sento cantà'.

Per ço tantas voltas
 las mollas arenas
 mos goigs y mas penas
 contar han sentit;
 per ço de vegadas
 m'assento en las rocas,
 mirant com t'hi aboras
 ab frèstech brugit.

Emili Guanyabens.

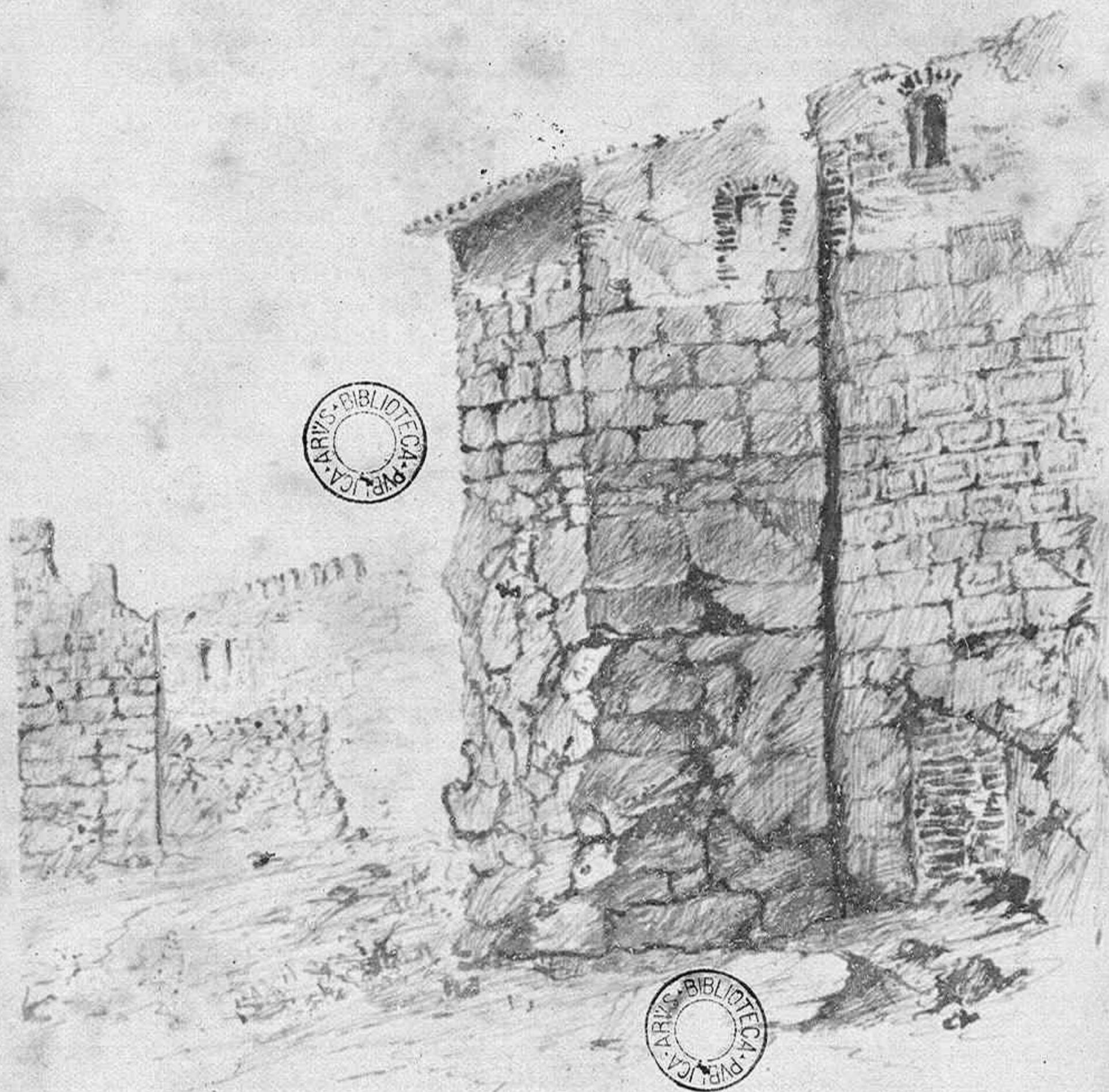
Novas.

Los que vulgan col-laborar en
 «L'Arx» enviant'hi algun
 treball, poden dirparlos a l'
 Administració y Redacció, car-
 rer de la Cucurulla, núm. 9,
 baixos, de 12½ a 1 del ma-
 ti, è de 7 a 8 del vespre.

Aquesta revista catalana
 no tindrà dia fixo de sortida.

En los números següents des-
 tinarem espay pera donar com-
 te de las novetats en Bellas-
 arts, al mateix temps que dels
 llibres y altres publicacions
 rebudas en aquesta Redacció.

Murallas cíclopias de Tarragona.

Dibuix de Victor Beltri.